

det, nogen Bemærkning til den højtærede Handelsministers Udtalelser om den Forretningsdygtighed, Udenrigsministeren havde lagt for Dagen. Jeg minder nu om, at Bankkommissionens Beretning ogsaa belyser denne Forretningsdygtighed fra Udenrigsministerens Side, idet det paavises, at Det Forenede Dampskibsselskab har tabt 24 Mill. Kr. ved Udenrigsministerens Dispositioner med Hensyn til Køb af gamle Skibe. Saa ved jeg ikke, om Forretningsdygtigheden kan dække over det, der er foregaaet ved Spekulationen. Den højtærede Handelsminister siger, at under Krigen dannede der sig ofte store Spekulationsgrupper, som gjorde store Opkøb, og saa var det nødvendigt, at der blev gjort Modopkøb. Det er sikkert rigtigt; men desværre viste disse Opkøb sig meget ofte at finde Sted fra ledende Side, før der skete noget udefra. Den højtærede Handelsminister siger endvidere, at der var under Krigen ledende Mænd, som med store Ofre købte Aktier og viste, at de vilde bevare vedkommende Selskab. Ja, det tror jeg saa overordentlig gerne. Jeg har ogsaa i min Tale her udtalt, at Bankkommissionens Beretning vidner om, at Kommissionen er kommet i Forbindelse med ledende Folk, der netop har haft dette for Aktionærerne, for Samfundet og Arbejderne rigtige Synspunkt, at det gjaldt om at opretholde Erhvervet og Selskabet. Der er da ingen Grund til at fortælle, at disse Mænd har tilbagévist Spekulationsindkøb, at de har, naar de skulde overdrage Aktieposter, gjort det uden Gevinst. Der er saaledes et Eksempel i Bankkommissionens Beretning om et Opkøb af Aktier — saa vidt jeg husker i Selskabet „Gorm“ —, hvor netop en Reder overtog og tilbød Selskabet Aktier til den Pris, som han selv havde overtaget dem for. Gud bevars, den Slags Opkøb er der ikke Spor at sige til. De vidner kun om, at der ogsaa indenfor Kapitalistklassen gives Folk — hvad jeg slet ikke har betvivlet —, der har en virkelig Samfundsopfattelse, og som ser paa deres Selskabs Vel. Men de Spekulationskøb, der er foretaget af Udenrigsministeren og Industriraadets Formand, har aldeles ikke den Karakter. Men det er altsaa det, vi maa spørge den højtærede Minister om og faa hans Forklaring paa, om han vil række Haand til, at der her i Tinget bliver skrevet en Lov, der gør Ende paa eller i alt Fald gør straffbare saadanne Indkøb i egne Aktier i Spekulationsformaal, der bringer Hundreetusinder i de ledendes Lommer, og hvor tilmed Kurserne

gennem Interviews til Bladene slaas ned for dem, som man har læsset Aktierne over paa. Venstres Ordfører ønsker saadanne Bestemmelser, og han erklærer, at han har Landstingsvenstre bag sig, det radikale Venstres Ordfører ønsker saadanne Bestemmelser, jeg ønsker dem paa mit Partis Vegne, og jeg tvivler ikke om, at det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) ogsaa paa sit Partis Vegne ønsker dem. Forholdet er altsaa det, at Landstinget kan skrive en Lov, der vil blive hilst med Glæde af hele Befolkningen. Og jeg er overbevist om, at kun det ulykkelige Forhold, hvori Regeringen er kommet ved, uden at vide det, at have faaet en Storspekulant i eget Selskabs Aktier i sine Rækker, hindrer den højtærede Handelsminister i at slutte sig til det Kræv, som man nu kan sige saa godt som enstemmigt rejses fra Landstingets Side.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg tror ikke, vi kan komme det af mig stillede Spørgsmaal nærmere. Det er altsaa slaaet fast, at Handelsministeren ikke er i Stand til at føre et Forsvar for den Form for Spekulation, der har været saa meget omtalt, og som Ministeren vil indrømme ganske naturligt samler sig om det Medlem af Regeringen, der har været med i det, sammen med saa mange andre, været med i den Kreds, der har fremkaldt Ulykke over Samfundet.

Den højtærede Minister siger, at han næsten maatte faa det Indtryk, at jeg vilde sige, at Bestyrelsen ikke skulde have noget Ansvar. I Modsætning dertil hævder Ministeren selv, at Bestyrelsen skal have et ubetinget Ansvar. Jeg kan slet ikke erkende, at Ministeren har Ret til at lægge det ind i mine Udtalelser, som blev lagt ind deri. Jeg har ikke taget Ordet for, at Bestyrelsesmedlemmer ikke skulde have noget Ansvar, men jeg har taget Ordet for, at de skulde have et andet Ansvar end Direktionen, og for, at de ikke skulde have et ubetinget Ansvar som det, Ministeren vil paalægge dem.

Den højtærede Minister sagde, at han ikke gik rundt og spurgte sit Parti, før han udtalte sig, og at hans Erklæring om, at Trustloven skulde lægges til Side, stod for hans egen Regning. Saa kan man jo sige, at det ikke er saa slemt, for saa er der en Mulighed for, at Partiet har en anden Opfattelse end den højtærede Minister, hvad det jo ogsaa har paa et andet Omraade. Men Ministeren var dog svagere nu, idet han sagde, at i Øjeblikket havde han bestemt Indtryk af, at der ikke var Brug for